

Le musicantes de Bremen

Fratres Grimm

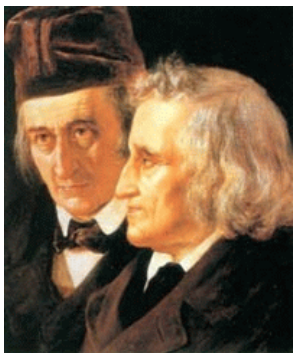
Le musicantes de Bremen

traducite in interlingua per Sven Frank, Germania. Correc-
tura: Italo Notarstefano, Italia, e Bent Andersen, Danmark.
Composition: Thomas Breinstrup. Publicate: decembre 2008
© 2008 Sven Frank e Union Mundial pro Interlingua

*Tote derechos reservate. Iste texto es facite disponibile pro uso non-com-
mercial solmente. Tote formas de re-vendita o re-distribution electronic o
imprime es prohibite sin permission in scripto. Nulle parte de iste
publication pote assi esser reproducite, copiate, conservate in un systema
de cercar o transmittite in ulle forma o per ulle methodo: graphic, electro-
nic, mechanic, photographic, registrate sur disco o cassetta, transferite a
bases de datos o in altere maniera sin permission in scripto. Es permitti-
te citar in recensiones con indication del fonte.*

Biographia

Le fratres Jacob Ludwig Karl Grimm (1785-1863) e Wilhelm Karl Grimm (1786-1859) comenciava colliger contos circa 1806. Le collection es inter le libros le plus cognoscite in le mundo, mesmo si le prime edition appareva in solmente 900 copias e besoniava tres annos pro devenir exhaurite. Le contos ha apparite in plus que 160 linguas differente. Le prime parte, "Kinder- und Hausmärchen" (Contos de infantes e del casa) de 1812 contine 86 narrationes. Le secunde parte de 1814 contine 70 historias.

3

Le musicantes de Bremen

Olim il habeva un asino, un can, un catto e un gallo. Illes esseva assi vetule que nemo les voleva haber. Dunque illes se poneva in marcha verso Bremen. Ibi illes voleva devenir musicantes del urbe, proque tote le quatro ancora habeva un belle voce.

Quando il annoctava, illes arrivava a un casa illuminate in le medio del foreste. In le interior sedeva banditos a un tabula ante plattos deliciose. Illes erumpeva in risadas e mangiava ruitosemente. Illes certo appreciava lor mangiar. Le animales, de lor latere, se sentiva fatigate e lor stomachos rumorava a causa del grande fame.

Le quatro animales pensava como illes poteva expeller le banditos, assi que illes poterea mangiar e reposar se. Subito illes habeva un bon idea: Le asino se poneva con su pedes anterior sur le appoio del fenestra. Le can saltava sur le dorso del asino. Le catto se quattava super le can e le gallo se sedeva sur le capite del catto.

E immediatamente illes comenciava lor canto:

Le asino critava: IAA! IAA!

Le can latrava: BAU! BAU!

Le catto miaulava: MIAU! MIAU!

E le gallo cantava: KIKERIKI! KIKERIKI!

4

In le medio del canto plus belle illes cadeva in le camera. Le vitro del fenestra tintinnava ruitosemente.

Le banditos se eveliava e supersaltava a causa del critos e del strepitos terribile. Illes cadeva a terra. Illes pensava, que un monstro o un phantasma habeva entrate. Plen de pavor illes se precipitava foras e fugiva in le foreste.

Ora le asino, le can, le catto e le gallo poteva seder se al tabula con placer. Illes mangiava insimul le plattos deliciose, usque vacuar los completamente.

Pois le animales cercava un loco agradabile pro dormir. Le asino se sedeva in un confortabile, le can se poneva detra le porta e le catto se jaceva presso le estufa calide. Le gallo se sedeva super le armario. E illes se addormiva immediatamente, proque illes esseva fatigatissime a causa del longe marcha.

5

Durante le nocte un bandito curiose retornava furtivamente al casa. Quando ille entrava, le catto saltava super su visage. Le bandito se espaventava e voleva fugir. Ma le can mordeva su gamba e le asino le dava un colpo. Al fin le gallo critava “KIKERIKI” del armario con tote su fortias.

Le bandito retornava a su amicos al foreste plen de horror. Ille les contava re le monstros in le casa e monstrava tote su vulneres. Ab iste momento le banditos non osava jammais retornar al casa.

Ma le asino, le can, le catto e le gallo se sentiva assi ben in le casa, que illes decideva remaner ibi pro sempre. Pro isto le quatro musicantes non arrivava jammais in Bremen.

6